

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 433

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 mai 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 598 din 24 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 din Codul penal	2–3
Decizia nr. 599 din 24 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Codul de procedură penală	4–6
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
456. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială	7–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 598**

din 24 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 din Codul penal, excepție ridicată de Gheorghe Beiușan în Dosarul nr. 273/35/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 807D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se susține, în acest sens, că, prin textul criticat, legiuitorul ocrotește relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției, relații care implică îndeplinirea cu promptitudine și fără privilegii a atribuțiilor care le revin, de către funcționarii publici în sarcina cărora este stabilită obligația de a sesiza organul de urmărire penală cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de serviciu sau comise în legătură cu serviciul în cadrul căruia aceștia își îndeplinesc atribuțiile publice, chiar și atunci când persoanele care au comis astfel de fapte au calitatea de rude. Se arată că raportul de serviciu în care este implicat funcționarul public trebuie să aibă prioritate față de relația de rudenie dintre acesta și persoana care săvârșește infracțiunea despre care funcționarul public, care are calitatea de rudă, ia cunoștință prin prisma raportului de serviciu. Se susține că o reglementare în sensul dorit de autorul excepției ar crea o situație de impunitate pentru funcționarii publici și ar constitui o încurajare pentru aceștia în a-și crea situații favorabile în cazul în care s-ar afla în raport de serviciu cu o rudă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 273/35/2017, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 267 din Codul penal**, excepție ridicată de Gheorghe Beiușan într-o cauză în care autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omisiune a sesizării, prevăzută la art. 267 alin. (1) din Codul penal, în condițiile în care autorul infracțiunii ce ar fi trebuit să facă obiectul sesizării organelor de

urmărire penală este ascendentul de gradul I al autorului excepției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, deși marea majoritate a infracțiunilor prevăzute în titlul IV al părții speciale a Codului penal conțin o cauză de nepedepsire pentru ipoteza în care infracțiunea la care se referă norma de incriminare este săvârșită de un membru de familie, dispozițiile art. 267 din Codul penal nu prevăd o astfel de cauză de nepedepsire. În acest sens, se arată că art. 266 din Codul penal referitor la infracțiunea de nederunțare prevede, la alin. (2), faptul că nederunțarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește; art. 269 din Codul penal referitor la infracțiunea de favorizare a infractorului prevede, la alin. (3), că favorizarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește; art. 270 din Codul penal referitor la infracțiunea de tănuire prevede, la alin. (3), că tănuirea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește.

6. Se arată că, deși aceste infracțiuni au la bază același obiect juridic, iar făptuitorul nu se pedepsește dacă este membru de familie cu autorul infracțiunii predicat, potrivit textului criticat, funcționarul public care nu a sesizat organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către un membru de familie este tras la răspundere penală, soluție juridică ce nu are în vedere obligația morală de salvagardare a relațiilor de familie. Se observă că art. 266 din Codul penal, ce reglementează infracțiunea de nederunțare, prevede aceeași obligație pozitivă a unei persoane, necondiționată de vreo calitate a acesteia, de a sesiza organele de urmărire penală atunci când se constată săvârșirea unor infracțiuni grave, precum infracțiunile contra vieții, dar, cu toate acestea, legiuitorul a înțeles să protejeze în mod explicit relațiile de familie, prevăzând, în cadrul articolului analizat, o cauză de nepedepsire pentru ipoteza în care nederunțarea a fost săvârșită de un membru de familie.

7. Astfel, se susține că simplul fapt că persoana a luat cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în calitate de funcționar public, nu este de natură să genereze consecințe penale în situația în care omisiunea sesizării se referă la o faptă săvârșită de un membru de familie al acesteia, întrucât protejarea mediului familial trebuie să primeze, în detrimentul intereselor referitoare la relațiile de serviciu.

8. Pentru aceste motive, se apreciază că dispozițiile art. 267 din Codul penal sunt neconstituționale în măsura în care nu prevăd o cauză de nepedepsire pentru infracțiunea de omisiune a sesizării săvârșită de un membru de familie, întrucât încalcă valorile convenționale și constituționale privitoare la relațiile de familie și la egalitatea cetățenilor în fața legii, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 16 și la art. 26 alin. (1) din Constituție, precum și la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Se mai susține că norma penală criticată consacră o excludere nejustificată de la beneficiul unei cauze de nepedepsire a funcționarului public care are obligația pozitivă de a încunoștința organele de urmărire penală despre săvârșirea unei infracțiuni de către un membru de familie al acestuia. Astfel, se arată că problema de conștiință cu care se confruntă subiectul activ calificat al infracțiunii de omisiune a sesizării justifică scutirea acestuia de la obligația civică de a sesiza organele de urmărire penală atunci când constată o infracțiune săvârșită de un membru de familie al acestuia, având în vedere necesitatea ocrotirii sentimentelor de afecțiune pe care acesta le are față de membrul de familie autor al infracțiunii predicat.

10. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** arată că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fără a-și exprima opinia cu privire la fondul acesteia.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 267 din Codul penal, care au următorul cuprins: „(1) *Funcționarul public care, luând cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.*”

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 din Codul penal, excepție ridicată de Gheorghe Beiușan în Dosarul nr. 273/35/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

(2) *Când fapta este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la un an sau amenda.*”

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 26 alin. (1) cu privire la viața intimă, familială și privată, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la respectarea vieții private și de familie.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul prezentei excepții de neconstituționalitate solicită completarea dispozițiilor art. 267 din Codul penal cu o cauză de nepedepsire similară celei prevăzute la art. 266 alin. (2), la art. 269 alin. (3) și la art. 270 alin. (3) din Codul penal referitoare la ipoteza în care infracțiunea la care se referă norma de incriminare este săvârșită de un membru de familie.

17. Însă, conform prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Pentru acest motiv, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 267 din Codul penal este inadmisibilă.

18. De altfel, prezenta excepție este inadmisibilă și pentru faptul că autorul acesteia deduce neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate din compararea lor cu alte prevederi legale din cuprinsul titlului IV al părții speciale a Codului penal. Or, Curtea Constituțională a reținut, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, că neconstituționalitatea normelor juridice poate fi argumentată doar prin raportarea acestora la prevederile Constituției, aceasta neputând fi dedusă din compararea dispozițiilor legale criticate cu alte norme juridice.

19. Distinct de cele mai sus menționate, Curtea reține că reglementarea normelor de drept penal este de competență exclusivă a Parlamentului, care, conform art. 61 alin. (1) din Constituție, în calitate de unică autoritate legiuitoare, transpune legislativ politica penală a statului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 599

din 24 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Arsene în Dosarul nr. 125/32/2019/a1 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 855D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Se susține, în acest sens, că aceasta este în mod formal motivată, iar textul de referință este indicat într-o manieră generală. Se mai susține că, în momentul formulării cererii, nu se pune problema existenței unei suspiciuni rezonabile pe care autorul excepției să o aibă în legătură cu lipsa de imparțialitate a magistraților din cadrul Tribunalului Bacău. Se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 854 din 14 decembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 125/32/2019/a1, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 71 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ionel Arsene într-o cauză în care autorul excepției de neconstituționalitate a formulat o cerere de strămutare a judecării cauzei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că există situații în care suspiciunile rezonabile că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată există atât cu privire la tribunal, cât și cu privire la curtea de apel competentă să soluționeze cererea de strămutare și că dispozițiile legale criticate nu prevăd, pentru ipoteza anterior invocată, o soluție juridică de natură a asigura accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil. Este invocată, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil.

6. Se arată că, potrivit legislației procesual penale române, curtea de apel este instanță competentă să soluționeze cererile de strămutare, dar că procedura reglementată în acest sens trebuie să respecte garanțiile prevăzute de art. 6 par. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se susține că dreptul justițiabilului la un proces echitabil nu se limitează doar la imparțialitatea instanței de fond, ci și la imparțialitatea „tribunalului”, *lato sensu*, investit cu soluționarea unor incidente procedurale ivite în cadrul cauzei de fond. Se arată că justiția trebuie să fie realizată de un tribunal imparțial, generând astfel obligația legislativului național ca, pentru evitarea riscului de parțialitate, să reglementeze proceduri de recuzare și de strămutare a cauzei.

7. Raportat la aceste aspecte și având în vedere faptul că există curți de apel ale căror circumscripții sunt reduse din punct de vedere teritorial, cu consecința repercutării cauzelor de imparțialitate ale judecătorilor tribunalului și asupra judecătorilor curții de apel, ca instanță chemată să se pronunțe asupra imparțialității tribunalului, se susține că dispozițiile art. 71 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

8. Se arată că exigența de imparțialitate a tribunalului, dincolo de raportarea sa la puterea legislativă și la cea executivă, trebuie să existe și în raport cu părțile și cu împrejurările cauzei. Se arată că, în evaluarea acestor criterii, trebuie avute în vedere influențele care provin din stările de fapt. Cu titlu exemplificativ, se arată că raporturile dintre justiție și presă sunt deosebit de sensibile, întrucât, în acest caz, pot intra în conflict drepturi și libertăți esențiale, respectiv dreptul la un proces echitabil al justițiabililor și libertatea de exprimare prin mijloacele de comunicare în masă. Se susține că, deși Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă o importanță aparte libertății de exprimare, în special în domeniul informației, în cazul special al unei eventuale amenințări a independenței judecătorului, libertatea de exprimare și de informare nu mai beneficiază de protecția convenției, dacă aceasta este de natură a influența soluționarea cauzei.

9. Sunt menționate, totodată, aspecte de fapt din cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, susținându-se că curtea de apel investită cu soluționarea cererii de strămutare nu poate satisface, prin soluțiile pe care le poate pronunța, exigențele unui tribunal imparțial, întrucât nu poate strămuta cauza la un alt tribunal decât cel/cele din circumscripția sa, iar în privința judecătorilor din cadrul acestora din urmă există aceleași suspiciuni de lipsă de imparțialitate.

10. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată, în acest sens, că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil. Se arată că textele criticate limitează în mod excesiv sau chiar împiedică, în anumite situații concrete, posibilitatea unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni de a fi judecată de o instanță în

privința căreia să nu existe bănuiele legitime privind lipsa de imparțialitate în soluționarea cauzei. Se susține că, în cazul curților de apel din a căror circumscripție fac parte doar două tribunale, așa cum este și cazul Curții de Apel Bacău, dacă motivele de strămutare a judecății cauzei ar fi întemeiate atât în privința tribunalului investit cu judecarea în primă instanță a cauzei, cât și în privința tribunalului la care s-ar putea strămuta cauza, curtea de apel competentă să soluționeze cererea de strămutare s-ar găsi în imposibilitatea de a strămuta cauza la o instanță în privința căreia n-ar plana suspiciuni privind lipsa de imparțialitate. Or, se susține că, în astfel de situații, inculpatul nu mai beneficiază de garanțiile constituționale și procesuale referitoare la judecarea cauzei de o instanță independentă și imparțială, ceea ce afectează în mod substanțial dreptul părții la un proces echitabil.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** opinează în sensul constituționalității prevederilor art. 71 din Codul de procedură penală. În acest sens, sunt invocate considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 107 din 13 iunie 2000 și nr. 781 din 17 noiembrie 2015, precum și deciziile nr. 438 din 21 iunie 2016, nr. 545 din 13 iulie 2017, nr. 776 din 28 noiembrie 2017 și nr. 854 din 14 decembrie 2017. Se arată, în esență, că, în cazul strămutării unei cauze penale, suspiciunea rezonabilă presupune existența unor date sau informații referitoare la împrejurările cauzei sau la calitatea părților de natură să convingă un observator obiectiv și imparțial că imparțialitatea judecătorilor este afectată. Astfel, simpla părere sau supoziție, chiar dacă este susținută de bună-credință, nu poate fi confundată cu suspiciunea rezonabilă, aceasta trebuie să se bazeze pe fapte sau împrejurări care să permită conturarea unui grad de probabilitate cuantificabil, acela de a convinge un observator obiectiv și imparțial că imparțialitatea judecătorului este afectată. Mai mult, se susține că revine instanței competente ca, prin raportare la circumstanțele fiecărei spețe, să stabilească dacă, într-adevăr, imparțialitatea judecătorului este afectată și să decidă în consecință.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 71 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, iar curtea de apel strămută judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscripția sa la o altă instanță de același grad din circumscripția sa, atunci când există o suspiciune rezonabilă că*

imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată datorită împrejurărilor cauzei, calității părților ori atunci când există pericol de tulburare a ordinii publice. Strămutarea judecării unei cauze de la o instanță militară competentă la o altă instanță militară de același grad se dispune de curtea militară de apel, prevederile prezentei secțiuni privind strămutarea judecării cauzei de către curtea de apel competentă fiind aplicabile.”

16. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (1) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, Curtea Constituțională pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 854 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 17 aprilie 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

18. Prin Decizia nr. 854 din 14 decembrie 2017, paragrafele 21—26, Curtea a reținut că, în esență, autorul excepției critica normele procesual penale ale art. 71 din perspectiva imposibilității strămutării unei cauze de la un tribunal sau de la o judecătorie aflată în circumscripția unei curți de apel la o instanță de același grad aflată în circumscripția unei alte curți de apel.

19. În ceea ce privește strămutarea, Curtea a observat că, în jurisprudența sa, a stabilit că aceasta nu este o procedură de soluționare în fond a procesului, ci constituie o procedură specială, de stabilire a competenței teritoriale a instanței de judecată, cu scopul asigurării condițiilor unui proces echitabil, în care părțile să dispună de aceleași mijloace de apărare și să aibă posibilitatea să își exercite dreptul la apărare în mod efectiv și eficient (a se vedea Decizia nr. 226 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 31 martie 2006). De asemenea, Curtea a reținut că strămutarea este acea „deplasare a competenței”, care constă în trecerea, pentru serioase temeiuri, a unei cauze de la o instanță care avea competența obișnuită la o altă instanță, de același fel (civilă sau militară) și de același grad, în a cărei competență teritorială nu intră acea cauză. Deci, prin strămutare, rămân nealterate competența materială, funcțională și cea după calitatea persoanei, aceasta având efecte numai asupra competenței teritoriale (a se vedea Decizia nr. 438 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 27 octombrie 2016, paragraful 15).

20. Strămutarea se definește ca fiind acea instituție procesuală prin care o instanță competentă, potrivit regulilor generale de competență, va fi desesizată de judecarea unei cauze în favoarea unei alte instanțe de același grad, pentru motive care pun la îndoială imparțialitatea ei (Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014, paragraful 16). Totodată, Curtea a reținut că strămutarea reprezintă un remediu excepțional pentru situații în care deplina imparțialitate — îndeosebi în componenta sa obiectivă, respectiv aparența de imparțialitate în ochii unui observator obiectiv și rezonabil, iar nu insinuant și tendențios — a instanței, în întregul său, nu poate fi asigurată (Decizia nr. 98 din

7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 25 mai 2017, paragraful 15).

21. Astfel, Curtea a constatat că strămutarea reprezintă unul dintre mijloacele procesuale care contribuie la asigurarea caracterului efectiv al imparțialității judecătorilor, garanție instituțională a dreptului la un proces echitabil. De altfel, Curtea a reținut că un element esențial al dreptului la un proces echitabil îl constituie independența și imparțialitatea instanței, aceasta din urmă definindu-se, de regulă, prin lipsa oricărei prejudecăți sau atitudini părtinoare (Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 7 februarie 2017, paragraful 18).

22. În acest context, Curtea, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat că imparțialitatea magistratului poate fi apreciată într-un sens dublu: din perspectiva unui demers subiectiv — imparțialitatea subiectivă — și din perspectiva unui demers obiectiv — imparțialitatea obiectivă. În acest sens, instanța de contencios constituțional a reținut că demersul subiectiv tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, iar demersul obiectiv are scopul de a determina dacă există garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă (Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016, precitată, paragraful 19, și Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, precitată, paragraful 19).

23. Cu privire la imparțialitatea obiectivă, Curtea a reținut că, analizând dispozițiile procesual civile referitoare la temeiurile strămutării, a constatat că, în unele cazuri, există elemente obiective care conduc în mod întemeiat la îndoieli cu privire la imparțialitatea instanței. Astfel, Curtea a constatat că strămutarea la altă instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel nu este în toate cauzele suficientă pentru a înlătura motivele de bănuială legitimă care au stat la baza măsurii strămutării, ceea ce înseamnă că ele vor exista la orice instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel (Decizia nr. 169 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 9 mai 2016, paragraful 23, și Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, precitată, paragraful 21). Cu acele prilejuri, Curtea a identificat drept element pe care se fundamentează bănuiala legitimă și care trebuie să determine în

toate cazurile strămutarea o anumită calitate a părților din proces. Astfel, Curtea a admis excepțiile de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de bănuială legitimă nu se raportează la calitatea de judecător la curtea de apel a uneia dintre părți și la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului. Cu alte cuvinte, Curtea a constatat că bănuiala legitimă fundamentată pe anumite elemente va afecta, întotdeauna, imparțialitatea obiectivă a tuturor instanțelor judecătorești din circumscripția unei curți de apel. Astfel, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că, *per se*, calitatea de judecător la curtea de apel a uneia dintre părți și calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului reprezintă elemente ce afectează imparțialitatea obiectivă a tuturor instanțelor aflate în circumscripția acelei curți de apel.

24. Cu toate acestea, Curtea a reținut că, în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, autorul nu a criticat dispozițiile art. 71 din Codul de procedură penală din perspectiva reținută de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 169 din 24 martie 2016, precitată. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea a observat că autorul excepției, având în vedere funcția publică deținută anterior desfășurării procedurilor penale în cauza în care a invocat excepția de neconstituționalitate, se rezumă la a susține că toate instanțele judecătorești aflate în circumscripția unei curți de apel sunt lipsite de imparțialitate, fără a indica existența elementelor obiective care conduc în mod întemeiat la îndoieli cu privire la imparțialitatea acestor instanțe. Or, deținerea unei funcții publice, la nivel local sau central, nu poate constitui prin ea însăși motiv determinant al suspiciunii de parțialitate a judecătorilor investiți cu soluționarea litigiului în care este implicată respectiva persoană. În aceste condiții, Curtea nu a putut identifica niciun motiv care să permită constatarea că norma procesual penală criticată contravine dispozițiilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența anterior menționată, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel Arsene în Dosarul nr. 125/32/2019/a1 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 71 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială

În temeiul art. 19 alin. (4) lit. d), al art. 26 alin. (1) și al art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 32 alin. (1) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de către Plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul privind procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 561/2014 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind procedura de constatare și

sancționare a practicilor de concurență neloială, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 17 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 28 aprilie 2023.
Nr. 456.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Considerații generale

ARTICOLUL 1

Domeniul de aplicare

(1) În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. ș) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea concurenței*, punerea în aplicare a dispozițiilor Legii privind combaterea concurenței neloiale nr. 11/1991, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 11/1991*, este încredințată Consiliului Concurenței, în calitate de autoritate administrativă autonomă națională în domeniul concurenței, care asigură protecția întreprinderilor împotriva practicilor de concurență neloială în limita competențelor încredințate prin lege.

(2) Prezentul regulament stabilește procedura referitoare la etapele și modalitățile de constatare și sancționare de către Consiliul Concurenței a practicilor de concurență neloială săvârșite de către persoane fizice sau juridice, române ori străine, din oficiu sau în urma sesizărilor formulate de către o persoană fizică ori juridică interesată.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cercetare aprofundată* — procedură declanșată de către autoritatea de concurență prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, din oficiu sau ca urmare a sesizării formulate de către o persoană fizică ori juridică interesată, potrivit formularului prevăzut în anexa nr. 1, constând în analiza posibilelor practici de concurență neloială care prezintă suficient temei de fapt și de drept;

b) *formular de sesizare* — document în format standardizat cuprinzând informațiile ce trebuie furnizate Consiliului Concurenței referitoare la descrierea unei posibile practici de concurență neloială, care se completează de către persoanele interesate în funcție de condițiile de admisibilitate prevăzute de lege;

c) *dosarul cauzei* — toate documentele ce au fost obținute, produse și/sau colectate de către autoritatea de concurență în cursul cercetării unei posibile practici de concurență neloială, la sesizare sau din oficiu, care susțin și motivează decizia adoptată, în condițiile legii;

d) *echipa de cercetare aprofundată* — inspectorii de concurență care realizează cercetarea aprofundată privind

posibile practici de concurență neloială, desemnați prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, dintre care unul va fi numit responsabil de caz;

e) *notă de concluzii* — document procedural elaborat ca urmare a finalizării cercetării aprofundate cu privire la o posibilă practică de concurență neloială, care cuprinde analiza tuturor aspectelor cercetate, evidențierea probelor, concluziile, precum și propunerile echipei de cercetare;

f) *părți implicate* — persoane fizice și/sau juridice împotriva cărora este formulată sesizarea sau cu privire la care este declanșată cercetarea aprofundată;

g) *punct de vedere exprimat de către părțile implicate în cadrul cercetării aprofundate* — document procedural cu caracter facultativ ce provine de la părțile implicate și care reflectă poziția acestora față de aspectele înveredate de către autoritatea de concurență cu ocazia finalizării procedurii de cercetare aprofundată sau înaintea adoptării unei decizii ce vizează măsuri interimare;

h) *daună semnificativă produsă intereselor unei întreprinderi, ca urmare a dezvăluirii unor informații calificate ca fiind confidențiale sau secret comercial* — afectare importantă a activității economice derulate, în măsură să destabilizeze întreprinderea din perspectiva diminuării veniturilor realizate pe piața analizată sau a altor parametri economici de impact, precum, dar fără a se limita la diminuarea numărului de tipuri de produse comercializate, micșorarea numărului de angajați, diminuarea numărului de clienți;

i) *vulnerabilitate față de factorii externi* — caracteristică a unei întreprinderi ce constă în afectarea activității sale ca urmare a impactului negativ al forțelor externe, precum, dar fără a se limita la condiții ale mediului economic, dezastre naturale;

j) *perisabilitate* — o caracteristică a produselor și serviciilor care nu permite ca produsul sau serviciul să fie stocat pentru vânzare la o dată ulterioară;

k) *sezonalitate* — schimbările previzibile care apar de-a lungul unui an calendaristic într-o afacere sau economie pe baza sezoanelor, ce includ perioade calendaristice, precum, dar fără a se limita la anotimpuri sau perioade comerciale, ca, de exemplu, sezonul sărbătorilor de iarnă;

l) *risc speculativ* — definit conform prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2022 privind combaterea acțiunilor speculative și pentru modificarea și completarea unor acte normative și analizat din perspectiva criteriilor prevăzute la art. 1 alin. (5) din același act normativ.

CAPITOLUL II

Înregistrarea sesizărilor privind posibile practici de concurență neloială

ARTICOLUL 3

Depunerea sesizărilor

(1) Sesizările se transmit Consiliului Concurenței de către persoanele fizice sau juridice care au un interes legitim, conform formularului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Autorii sesizărilor sau împuterniciții acestora autorizați să îi reprezinte trebuie să furnizeze copii certificate pentru conformitate ale documentelor relevante pentru a susține sesizarea depusă, reprezentând indiciile sau, în măsura posibilului, elementele de probă în legătură cu pretinsa practică de concurență neloială, interesul legitim și cu estimarea prejudiciului produs sau cu iminența producerii acestuia, documente care le sunt în mod rezonabil disponibile. Autorii sesizărilor sau împuterniciții acestora trebuie să indice Consiliului Concurenței de unde pot fi obținute alte informații și documente relevante în cauză, care nu le sunt disponibile.

ARTICOLUL 4

Informațiile și documentele care trebuie furnizate potrivit formularului de sesizare

(1) Sesizările trebuie să conțină informațiile, inclusiv documentele solicitate în formularul prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Sesizarea trebuie să cuprindă:

a) informații privind autorul sesizării, respectiv datele complete de identificare, sediul/domiciliul, CUI/CNP sau echivalentul acestora în cazul persoanelor nerezidente pe teritoriul național;

b) informații privind interesul legitim;

c) informații privind persoana fizică/juridică al cărei comportament constituie obiectul sesizării;

d) detalii privind pretinsa practică de concurență neloială: modul și mijloacele de săvârșire a faptei; scopul urmărit, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, inclusiv eventualul prejudiciu, elemente care definesc gradul de pericol social; piața pe care a fost săvârșită pretinsa practică de concurență neloială în vederea stabilirii importanței sectorului economic în ansamblul economiei naționale, cu descrierea succintă a sectorului în care desfășoară activitatea părțile implicate, precum și a dimensiunii pieței afectate — locală/națională; durata pretinsei practici; numărul de întreprinderi implicate; numărul de consumatori potențial afectați;

e) informațiile și documentele care probează existența posibilei practici de concurență neloială, având în vedere faptul că autorii sesizărilor au obligația să furnizeze elemente de probă atât în legătură cu posibila practică de concurență neloială, cât și cu prejudiciul produs sau iminența producerii acestuia;

f) informațiile furnizate de către autorul sesizării considerate ca fiind confidențiale, precum și varianta neconfidențială a acestora.

ARTICOLUL 5

Condiții de admisibilitate a sesizărilor

(1) În scopul intervenției Consiliului Concurenței, o sesizare poate avea ca obiect doar o pretinsă încălcare a dispozițiilor art. 2 alin. (1)—(3) din Legea nr. 11/1991, în condițiile art. 3¹ alin. (1) din același act normativ.

(2) În conformitate cu prevederile art. 3¹ din Legea nr. 11/1991, doar persoanele fizice sau juridice care demonstrează un interes legitim sunt îndreptățite să înainteze Consiliului Concurenței o sesizare referitoare la o posibilă încălcare a art. 2 alin. (1)—(3) din același act normativ.

(3) Consiliul Concurenței este îndreptățit, fără a aduce atingere dreptului său de a declanșa o cercetare aprofundată din oficiu, să nu dea curs sesizării unei persoane fizice sau juridice care nu poate demonstra un interes legitim. Existența interesului nu poate fi prezumată.

(4) Consiliul Concurenței poate verifica, în orice etapă a procedurii, dacă este îndeplinită această condiție.

(5) Consiliul Concurenței analizează și decide doar cu privire la acele practici de concurență neloială care, potrivit informațiilor și documentelor furnizate în formularul de sesizare, au ca scop sau ca efect afectarea bunei funcționări a pieței, aducând atingere unui interes public. În acest sens se vor lua în considerare criteriile enunțate de prevederile art. 3¹ alin. (2) din Legea nr. 11/1991.

(6) Evaluarea pretinselor practici de concurență neloială va avea în vedere și analiza următoarelor elemente:

a) caracteristica faptelor sesizate de a constitui o pretinsă practică de concurență neloială — fapta trebuie să conducă sau să fie susceptibilă să conducă la afectarea activității întreprinderilor pe piață, respectiv a capacității acestora de a

acționa, astfel încât să afecteze semnificativ buna funcționare a piețelor;

b) piața pe care a fost săvârșită pretinsa practică de concurență neloială în vederea stabilirii importanței sectorului economic în ansamblul economiei naționale — caracteristicile pieței afectate sunt evaluate din perspectiva specificității produselor/serviciilor furnizate, a duratei contractelor, a dimensiunii costurilor pe care le suportă consumatorii la schimbarea furnizorilor de produse/servicii. Se va putea lua în considerare și dimensiunea întreprinderilor, apreciată cel puțin din perspectiva volumului activității economice, reflectat de cifra de afaceri, volumului vânzărilor. Va fi avut în vedere numărul de întreprinderi care operează pe piața respectivă, în sensul că existența unui număr mare al acestora, care indică o concurență ridicată, atribuie, de regulă, practicii de concurență neloială un efect minor; existența unui număr redus de întreprinderi, care indică o concurență redusă, ar putea atribui practicii de concurență neloială un efect semnificativ, reflectat în afectarea interesului public;

c) dimensiunea pieței afectate — locală/națională — piața geografică reprezintă un element important pentru a aprecia modul în care o pretinsă practică de concurență neloială ar putea avea efect pe piață, în sensul că încălcările care au o influență la nivel național și, în unele cazuri, la nivel regional pot fi apreciate ca fiind semnificative spre deosebire de cele care ar putea influența doar o parte din aceste piețe;

d) durata posibilei practici de concurență neloială — autoritatea de concurență va putea lua în considerare durata atunci când evaluează afectarea interesului public, în funcție de specificul și circumstanțele particulare ale fiecărui caz, respectiv dacă fapta are caracter de continuitate, repetabilitate sau dacă a încetat;

e) numărul de întreprinderi implicate — autoritatea de concurență va putea aprecia afectarea interesului public și din perspectiva existenței unui număr mare de părți implicate, precum, dar fără a se limita la mai mulți reclamânți/pârâți, număr mare de clienți deturnați;

f) numărul de consumatori potențial afectați — autoritatea de concurență va putea aprecia afectarea interesului public și din perspectiva numărului de consumatori potențial afectați, raportat la piața pe care a fost săvârșită practica.

(7) În cadrul evaluării pretinselor practici de concurență neloială se va ține cont de gradul de pericol social al acestora, care este direct proporțional cu importanța sectorului economic în care pretinsa practică s-a produs, apreciat în ansamblul economiei naționale.

ARTICOLUL 6

Analiza preliminară a sesizărilor privind practici de concurență neloială

(1) Sesizarea este considerată completă la data la care a fost înregistrată la Consiliul Concurenței, cu excepția cazurilor în care se constată că informațiile cuprinse în formularul de sesizare sunt incorecte și/sau incomplete.

(2) În cazul în care se constată că sesizarea este incompletă, autoritatea de concurență va solicita, în scris, în termen de 25 de zile de la înregistrarea sesizării sau a adreselor transmise ulterior fără ca autoritatea să fi solicitat acest fapt, completarea informațiilor din formularul de sesizare și va stabili un termen până la care datele vor fi transmise. Sesizarea este considerată completă la data primirii tuturor documentelor și informațiilor necesare analizei preliminare.

(3) Dacă autorul sesizării nu furnizează informațiile și documentele solicitate pentru a completa integral formularul de sesizare, Consiliul Concurenței îl va înștiința, în scris, asupra faptului că sesizarea depusă se consideră a fi retrasă. Sesizarea poate fi instrumentată în continuare, din oficiu, dacă există

elemente din care să rezulte suficient temei de fapt și de drept privind săvârșirea unei posibile fapte de concurență neloială, inclusiv din informații publice.

(4) În cazul sesizărilor declarate complete, autoritatea de concurență poate adopta următoarele soluții:

a) emiterea unui răspuns motivat de respingere, în termen de 30 de zile de la data la care sesizarea a devenit completă, în cazul în care sesizarea nu intră sub incidența legii;

b) emiterea unui ordin de declanșare a cercetării aprofundate, în termen de 45 de zile de la data la care sesizarea a devenit completă, în cazul în care autoritatea de concurență apreciază că posibila practică de concurență neloială afectează interesul legitim public, cercetare care se va finaliza prin emiterea unei decizii a Plenului Consiliului Concurenței;

c) emiterea și comunicarea unei decizii de a nu interveni, în termen de 45 de zile de la data la care sesizarea a devenit completă, motivată de lipsa interesului public.

(5) Ordinul prin care se dispune efectuarea unei cercetări aprofundate se comunică autorului sesizării și întreprinderilor care fac obiectul cercetării aprofundate și poate fi contestat numai odată cu decizia prin care se finalizează cercetarea aprofundată.

(6) Decizia Consiliului Concurenței se comunică autorului sesizării în termen de 60 de zile de la deliberare.

CAPITOLUL III

Analiza și soluționarea sesizărilor privind practicile de concurență neloială

ARTICOLUL 7

Inițierea cercetării aprofundate

(1) Cercetarea aprofundată este dispusă prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, pe baza unei note privind propunerea de declanșare a cercetării, aprobată în prealabil de către Plenul Consiliului Concurenței, care va cuprinde în special analiza aspectelor incidente condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 5. În situația în care propunerea de declanșare a cercetării este respinsă de către Plenul Consiliului Concurenței, se comunică autorului sesizării un răspuns motivat.

(2) Ordinul de declanșare a cercetării aprofundate cuprinde următoarele elemente: temeiul legal, datele de identificare ale părților implicate, obiectul cercetării, componența echipei de cercetare și inspectorul de concurență responsabil de caz.

ARTICOLUL 8

Solicitări de informații și interviu

(1) Pentru cercetarea cazurilor referitoare la pretinse practici de concurență neloială, inspectorii de concurență pot solicita întreprinderilor, angajaților acestora, autorităților și instituțiilor publice, precum și terților care dețin date relevante informațiile și documentele care le sunt necesare, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute de Legea nr. 11/1991 pentru furnizarea de informații/documente inexacte, incomplete sau care induc în eroare sau pentru nefurnizarea informațiilor/documentelor solicitate.

(2) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, în cadrul cercetării aprofundate, inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți, pot intervieva orice persoană fizică ce consimte acest lucru.

(3) Înainte de interviu, persoana în cauză va fi informată despre intenția de a se consemna răspunsurile, fiind indicate următoarele elemente: temeiul juridic, scopul, data și locul derulării interviului, sancțiunile prevăzute de Legea nr. 11/1991, precum și faptul că persoana a consimțit la realizarea interviului, o copie a consemnării răspunsurilor fiind furnizată persoanei care a dat-o.

ARTICOLUL 9

Analize preliminare în vederea identificării posibilelor practici de concurență neloială ale întreprinderilor

(1) În vederea identificării posibilelor practici de concurență neloială ale întreprinderilor, precum și pentru identificarea uzanțelor cinstite existente în relațiile dintre acestea în diverse sectoare economice, Consiliul Concurenței poate efectua analize preliminare. În acest scop, direcția de resort va elabora o notă supusă aprobării Plenului Consiliului Concurenței.

(2) Pentru realizarea analizelor preliminare, autoritatea de concurență poate solicita date și documente de la orice persoană fizică sau juridică ce ar putea deține informații relevante, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute de lege. Informațiile colectate pot fi folosite numai în scopul aplicării legislației în domeniul concurenței.

ARTICOLUL 10

Efectuarea inspecțiilor

(1) În cadrul cercetării aprofundate, inspectorii de concurență pot proceda la efectuarea inspecțiilor numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor legale.

(2) Inspecțiile se desfășoară în temeiul ordinului de inspecție emis de către președintele Consiliului Concurenței, pe baza unei note fundamentate cu privire la oportunitatea efectuării sale, cu obținerea în prealabil a autorizării judiciare, în condițiile art. 39 și 40 din Legea concurenței.

(3) Inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, în conformitate cu prevederile Legii concurenței.

ARTICOLUL 11

Adoptarea măsurilor interimare

(1) În cazul unei urgențe determinate de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte interzise de lege, care trebuie eliminate, Consiliul Concurenței poate impune, prin decizie, pe o perioadă determinată, orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de finalizarea cercetării aprofundate.

(2) Înainte de luarea unei măsuri interimare, în termen de 10 zile de la solicitarea autorității de concurență în acest sens, părțile implicate pot prezenta în scris punctul lor de vedere.

(3) În cazul practicii de concurență neloială prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 11/1991, termenul pentru transmiterea observațiilor cu privire la intenția Consiliului Concurenței de a adopta măsuri interimare este de 4 zile de la solicitarea autorității de concurență în acest sens.

(4) Decizia referitoare la măsurile interimare este adoptată de către Plenul Consiliului Concurenței, în urma aprobării unei note elaborate de către echipa de cercetare aprofundată, ce conține propunerea fundamentată a acesteia.

ARTICOLUL 12

Informarea părților implicate și exercitarea dreptului la apărare

(1) La finalizarea procedurii de cercetare aprofundată, înainte de emiterea unei decizii de către autoritatea de concurență referitoare la cazul analizat, părțile implicate sunt informate cu privire la concluziile rezultate ce vizează faptele imputate, putând exprima, în termen de 30 de zile de la solicitare, un punct de vedere în acest sens.

(2) În cazul practicii de concurență neloială prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 11/1991, termenul pentru exprimarea punctului de vedere este de 7 zile de la solicitarea autorității de concurență.

ARTICOLUL 13

Nota de concluzii

(1) Cercetarea aprofundată poate conduce la concluzia că sunt întrunite elementele constitutive ale unei contravenții prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 11/1991, că se constată existența unei practici de concurență neloială prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. d) din același act normativ sau că nu se poate reține încălcarea, întrucât aceasta nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente în acest sens.

(2) Rezultatul cercetării aprofundate va fi consemnat într-o notă de concluzii, aprobată de către Plenul Consiliului Concurenței, care va cuprinde analiza tuturor aspectelor cercetate, evidențierea probelor, concluziile, punctul de vedere al părților implicate, precum și propunerile echipei de cercetare aprofundată referitoare la constatarea încălcării, aplicarea amenzii contravenționale, a măsurii de interdicere a practicilor de concurență neloială sau, după caz, a faptului că nu se poate reține încălcarea, întrucât cercetarea aprofundată nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente în acest sens.

(3) În cazul în care cercetarea aprofundată a condus la concluzia că sunt întrunite elementele constitutive ale unei contravenții prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 11/1991 sau se constată existența unei practici de concurență neloială prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. d) din același act normativ, Consiliul Concurenței va emite o decizie în conformitate cu prevederile art. 31 alin. (8) din același act normativ. Deciziile Consiliului Concurenței vor fi motivate și comunicate părților în termen de maximum 60 de zile de la deliberare și pot fi atacate în condițiile art. 31 alin. (10) din Legea nr. 11/1991.

(4) În cazul în care rezultatul cercetării nu a evidențiat existența unei încălcări a legii, Consiliul Concurenței va emite o decizie de închidere ce va fi comunicată autorului sesizării și părților implicate în termen de maximum 60 de zile de la deliberare.

(5) Decizia de închidere a cercetării aprofundate va indica în cuprinsul său datele de identificare ale părților implicate, motivarea pe scurt a aspectelor referitoare la pretensele practici de concurență neloială ce au făcut obiectul cercetării aprofundate și care au condus la concluzia că nu există o încălcare a legii, temeiul legal avut în vedere, precum și calea de atac în contencios administrativ.

ARTICOLUL 14

Recunoașterea săvârșirii practicii de concurență neloială

(1) Părțile implicate au posibilitatea de a recunoaște săvârșirea practicii comerciale neloiale supuse analizei în termen de 30 de zile de la comunicarea concluziilor rezultate în urma cercetării aprofundate, în vederea exprimării punctului de vedere cu privire la faptele imputate. Reducerea cuantumului amenzii este posibilă doar pe baza unei solicitări exprese formulate de către persoanele fizice sau juridice interesate. Solicitarea conține recunoașterea expresă, clară și neechivocă a răspunderii pentru încălcarea. Pentru a putea fi luată în considerare, cererea de recunoaștere trebuie să cuprindă elementele precizate în formularul de recunoaștere prevăzut în anexa nr. 2 și să fie comunicată, cel mai târziu, la momentul transmiterii punctului de vedere al contravenientului față de fapta săvârșită.

(2) În situația transmiterii unei propuneri de recunoaștere, conform prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 11/1991, decizia va cuprinde, în cazul acceptării acesteia, dispoziții exprese referitoare la reducerea cuantumului amenzii, Plenul Consiliului Concurenței putând aplica o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 20% din amenda finală.

(3) În situația în care Plenul Consiliului Concurenței nu acceptă termenii solicitării adresate de întreprindere și nu acordă o reducere a amenzii, recunoașterea formulată nu va fi utilizată ca element probatoriu, respingerea cererii fiind consemnată în cuprinsul deciziei.

(4) Cererile de recunoaștere comunicate prin serviciile poștale/electronice și înregistrate la Consiliul Concurenței după transmiterea punctului de vedere solicitat părții implicate nu vor fi luate în considerare.

(5) În cazul practicii de concurență neloială prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 11/1991, termenul pentru recunoașterea faptei este de 7 zile de la comunicarea concluziilor rezultate în urma cercetării aprofundate.

ARTICOLUL 15

Constatarea și aplicarea amenzilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 11/1991

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și alin. (4) lit. a) și d) din Legea nr. 11/1991 se realizează prin decizie a Consiliului Concurenței, care se comunică și poate fi atacată potrivit art. 31 alin. (10) din același act normativ.

(2) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. b) și c) se realizează de către inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți, prin proces-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(3) Procesul-verbal prevăzut la alin. (2) va cuprinde data și locul unde este încheiat; numele și prenumele inspectorilor de concurență și numărul de legitimație de serviciu a acestora, datele de identificare ale contravenientului — persoană fizică sau juridică; descrierea contravenției, astfel cum este prevăzută la art. 4 alin. (4) lit. b) sau c) din Legea nr. 11/1991, cu indicarea datei și locului în care a fost săvârșită, după caz, precum și prezentarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei; indicarea temeiului legal; indicarea instanței și a termenului de exercitare a căii de atac.

(4) Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se semnează pe fiecare pagină de către inspectorii de concurență și de reprezentantul legal al contravenientului/contravenient și se înregistrează la sediul acestuia și în registrul autorității de concurență.

(5) În momentul încheierii procesului-verbal, inspectorii de concurență sunt obligați să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecții cu privire la conținutul actului de constatare și sancționare, care vor fi consemnate la rubrica „Alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

(6) În cazul în care contravenientul nu este de față, refuză sau nu poate să semneze, inspectorii de concurență vor face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie confirmate de un martor. În lipsa unui martor, inspectorii de concurență vor preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

(7) Contravenientului i se înmânează sau, după caz, i se comunică o copie a procesului-verbal. În cazul în care procesul-verbal, în copie, nu poate fi înmănat contravenientului întrucât acesta nu este prezent sau, deși este prezent, refuză să îl primească, va fi comunicat în termen de cel mult două luni de la data încheierii lui.

(8) Comunicarea procesului-verbal se face prin intermediul serviciilor de trimiteri poștale, cu confirmare de primire, și, în cazul în care acest lucru nu este posibil, prin afișare la sediul/domiciliul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal de afișare semnat de cel puțin un martor.

(9) Procesele-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor pot fi atacate în condițiile prevăzute la art. 41 alin. (10) din Legea nr. 11/1991.

(10) În termen de 15 zile de la data înmânării sau a comunicării procesului-verbal de constatare și sancționare, contravenientul poate achita voluntar amenda. După expirarea termenului, dacă contravenientul nu a făcut plata voluntară și nu a exercitat nici calea de atac legală împotriva procesului-verbal, acesta din urmă constituie titlu executoriu.

(11) În caz de neprezentare a documentului prin care se face dovada achitării amenzii, Consiliul Concurenței va transmite spre executare copia procesului-verbal de constatare și sancționare către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data expirării termenului de contestare.

ARTICOLUL 16

Individualizarea sancțiunilor

În cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute în Legea nr. 11/1991, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate, individualizarea sancțiunii se face în funcție de gravitate și durată. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, conform art. 41 alin. (1) din Legea nr. 11/1991.

ARTICOLUL 17

Analiza din oficiu a practicilor de concurență neloială

(1) Consiliul Concurenței poate realiza, din oficiu, cercetări aprofundate în vederea analizării și sancționării posibilelor practici de concurență neloială, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1)—(3) din Legea nr. 11/1991, atunci când apreciază că există suficient temei de fapt și de drept care să justifice intervenția sa, iar condițiile de admisibilitate sunt îndeplinite.

(2) Cercetarea aprofundată din oficiu se dispune prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, pe baza unei note privind propunerea de declanșare, elaborată de direcția de resort, aprobată de către Plenul Consiliului Concurenței.

(3) În cazul în care rezultatul cercetării nu a evidențiat existența unei încălcări a legii, Consiliul Concurenței va emite o decizie de închidere a cercetării aprofundate, părțile implicate urmând a fi informate în acest sens.

(4) Dispozițiile prevederilor art. 7—16 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Deciziile în domeniul concurenței neloiale

ARTICOLUL 18

Adoptarea deciziilor

(1) Constatarea practicilor de concurență neloială prevăzute la art. 2 alin. (1)—(3) din Legea nr. 11/1991, aplicarea amenzilor contravenționale și a măsurilor interimare și de interdicere, precum și constatarea faptului că nu au fost descoperite dovezi suficiente pentru încălcarea legii se realizează prin decizie a Plenului Consiliului Concurenței.

(2) Deciziile emise de către autoritatea de concurență trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- datele de identificare ale părților implicate;
- descrierea practicii de concurență neloială;
- indicarea dispoziției legale încălcate;
- punctul de vedere al părților implicate, elemente aferente procedurii de recunoaștere, dacă este cazul;

e) criteriile de individualizare a sancțiunii, amenda aplicată, termenul și modalitatea de plată sau motivele pentru care nu poate fi reținută săvârșirea practicii neloiale analizate, după caz;

f) termenul de contestare și instanța competentă să soluționeze contestația.

ARTICOLUL 19

Comunicarea deciziilor

(1) Comunicarea deciziilor se face în termen de 60 de zile de la deliberare, electronic, prin fax sau prin intermediul serviciilor de trimiteri poștale, cu confirmare de primire. În cazul în care acest lucru nu este posibil, comunicarea se realizează prin afișare la sediul/domiciliul contravenientului.

(2) În cazul în care comunicarea deciziei se realizează prin afișare, se întocmește un proces-verbal semnat de cel puțin un martor, potrivit modelului prevăzut în Regulamentul privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407/2019, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 20

Publicarea deciziilor

(1) Deciziile adoptate de către Consiliul Concurenței se publică pe pagina de internet a instituției.

(2) La publicarea deciziilor se va ține seama de interesele legitime ale părților implicate, astfel încât secretele comerciale să nu fie divulgate, inclusiv cu respectarea principiilor protecției datelor cu caracter personal prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

ARTICOLUL 21

Executarea deciziilor

(1) Decizia prin care se constată și se aplică sancțiuni constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate. Aceasta poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare la Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal. Sentința va fi pronunțată fără drept de apel. Împotriva sentinței poate fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Suma reprezentând cuantumul amenzii aplicate cu titlu de sancțiune pentru contravenția săvârșită se achită de contravenient prin numerar sau ordin de plată către bugetul de stat, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.

(3) O copie a dovezii achitării amenzii se transmite Consiliului Concurenței, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, pentru a fi atașată la dosarul cauzei.

(4) În caz de neprezentare a documentului prin care se face dovada achitării amenzii stabilite prin decizie, Consiliul Concurenței, prin direcțiile care au instrumentat cazul, va transmite copia acesteia la organele de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală în a căror rază teritorială își are sediul/domiciliul contravenientul, spre executare, în termen de 30 de zile de la data expirării termenului de contestare.

ARTICOLUL 22

Monitorizarea deciziilor prin care s-au dispus măsuri

(1) Deciziile emise de către autoritatea de concurență prin care sunt dispuse măsuri interimare sau de interdicere a practicilor de concurență neloială sunt monitorizate, partea împotriva căreia a fost dispusă măsura fiind obligată să răspundă solicitărilor autorității de concurență în acest sens.

(2) Modalitatea și perioada de monitorizare vor fi stabilite în funcție de circumstanțele fiecărui caz și vor fi prevăzute în decizia emisă de Consiliul Concurenței prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 2 alin. (1)—(3) din Legea nr. 11/1991.

(3) În cazul în care se constată că măsurile impuse de către Consiliul Concurenței nu au fost respectate, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o decizie de aplicare a sancțiunilor prevăzute de art. 4 alin. (5)—(6) din Legea nr. 11/1991.

(4) Plenul Consiliului Concurenței poate stabili prin decizia adoptată potrivit alin. (3) și impunerea unor amenzi cominatorii, în condițiile prevăzute de art. 4 alin. (7) din Legea nr. 11/1991.

ARTICOLUL 23

Medierea

(1) În condițiile prevăzute de art. 7 alin. (5) din Legea nr. 11/1991, pe tot parcursul instrumentării unui caz referitor la o pretinsă practică de concurență neloială de către autoritatea de concurență, în scopul soluționării pe cale amiabilă a diferendelor dintre părți, persoanele fizice și juridice interesate pot recurge la procedura medierii, conform prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care părțile ajung la o soluție amiabilă conform alin. (1), acestea sunt obligate să informeze autoritatea de concurență în termen de 5 zile de la acest fapt, împrejurarea putând fi luată în considerare la individualizarea sancțiunii, dacă este cazul.

ARTICOLUL 24

Confidențialitate

(1) Informațiile, datele și documentele ce constituie dosarul cauzei cu privire la posibile practici de concurență neloială nu vor fi comunicate sau făcute publice de către Consiliul Concurenței până la finalizarea cercetării aprofundate.

(2) Informațiile colectate în cadrul procedurii de cercetare aprofundată pot fi folosite doar pentru scopul aplicării legislației în domeniul concurenței.

(3) Orice persoană fizică sau juridică ce furnizează Consiliului Concurenței informații privind posibile practici de concurență neloială în realizarea procedurilor prevăzute de prezentul regulament trebuie să indice în mod clar orice element pe care îl consideră confidențial, inclusiv secretele comerciale, motivând acest lucru.

(4) Deciziile Consiliului Concurenței publicate potrivit legii nu vor conține secrete comerciale sau alte informații confidențiale a căror dezvăluire ar putea să prejudicieze interesele părților implicate, cu respectarea principiilor protecției datelor cu caracter personal prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

ARTICOLUL 25

Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ARTICOLUL 26

Prezentul regulament este pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

FORMULAR
privind sesizarea unei posibile practici de concurență neloială

Formular de sesizare privind practicile de concurență neloială			Documente în susținere (nr. document, nr. pag.) ¹
Nr. crt.	Item	Răspuns autor sesizare	
1	Informații despre reclamant — se vor furniza date complete de identificare, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice		
2	Indicați adresa electronică de corespondență.		
3	Indicați interesul legitim în formularea sesizării.		
4	Informații despre pârât — se vor furniza date complete de identificare, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice		
5	Indicați piața pe care a fost săvârșită practica de concurență neloială în vederea stabilirii importanței sectorului economic în ansamblul economiei naționale, cu descrierea succintă a sectorului în care desfășoară activitate părțile implicate, precum și a dimensiunii pieței afectate — locală/națională ² . Precizați dacă aceasta s-a produs într-un sector reglementat. Indicați actele normative care reglementează sectorul în cauză.		
6	Indicați și detaliați dacă sesizarea se referă la o practică de concurență neloială din cele prevăzute de Legea nr. 11/1991, ce vizează ³ :		
	6.1. — denigrarea unei întreprinderi concurente sau a produselor/serviciilor sale, de natură să îi lezeze interesele legitime, realizată prin comunicarea ori răspândirea de către o altă întreprindere sau un fost sau actual angajat de informații care nu corespund realității Indicați întreprinderea/produsul/serviciul ce face obiectul denigrării. Indicați modalitatea în care a fost comunicată sau răspândită informația ce nu corespunde realității. Identificați informația ce nu corespunde realității.		
	6.2. — deturnarea clientelei unei întreprinderi concurente de către un fost sau actual angajat, prin folosirea unor informații despre care acesta avea cunoștință la momentul săvârșirii faptei că reprezintă secrete comerciale sau informații confidențiale și a căror dezvăluire poate dăuna semnificativ intereselor acelei întreprinderi Indicați calitatea persoanei fizice ce a săvârșit posibila practică de concurență neloială. Identificați informațiile apreciate ca fiind „secret comercial” sau informații confidențiale. Indicați măsurile specifice luate pentru protecția informațiilor apreciate ca fiind „secret comercial” sau informații confidențiale. Indicați modul în care informațiile folosite au aptitudinea de a dăuna semnificativ intereselor întreprinderii afectate.		
	6.3. — discreditarea activității unei întreprinderi concurente sau a produselor și serviciilor sale, realizată de către o altă întreprindere sau un fost sau actual angajat, prin recurgerea la acțiuni menite să atragă pierderea bunei reputații sau a credibilității acesteia, prin alte mijloace decât cele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 11/1991 Detaliați acțiunile și descrieți mijloacele utilizate în scopul discreditării. Indicați calitatea persoanei fizice ce a săvârșit posibila practică de concurență neloială.		
	6.4. — orice alte practici comerciale care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei-credințe și care produc sau pot produce pagube concurenților Identificați uzanțele cinstite la care se raportează practica de concurență neloială sesizată. Indicați paguba produsă sau aptitudinea practicii de concurență neloială de a o produce. Indicați concurentul afectat de posibila practică de concurență neloială.		

Formular de sesizare privind practicile de concurență neloială			Documente în susținere (nr. document, nr. pag.) ¹
Nr. crt.	Item	Răspuns autor sesizare	
	6.5. — practicarea de către întreprinderi față de alte întreprinderi a unor prețuri nejustificat de mari, limitarea în mod nejustificat a producției sau a vânzărilor, acumularea de mărfuri de pe piața externă sau internă în scopul creării unui deficit pe piața românească și revânzării lor ulterioare la un preț crescut în mod nejustificat pentru produsele, categoriile de produse sau serviciile stabilite ca fiind în situație de risc speculativ prin hotărâre a Guvernului, în perioadele de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, stare de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative Indicați produsele/serviciile la care se referă sesizarea. Indicați actul normativ prin care au fost stabilite ca aflându-se în situație de risc speculativ produsele/serviciile ce fac obiectul sesizării. Indicați starea de criză, precum și actul normativ prin care a fost stabilită.		
	6.6. — exploatarea poziției superioare de negociere a unei întreprinderi față de o altă întreprindere cu care s-a aflat sau se află într-o relație comercială de natură să îi producă acesteia din urmă un prejudiciu semnificativ și să fie de natură să afecteze concurența pe piață, realizată prin acțiuni sau inacțiuni precum: refuzul nejustificat de a furniza sau de a cumpăra bunuri sau servicii, nerespectarea clauzelor contractuale privind plata, furnizarea sau achiziția, impunerea unor condiții nejustificat de oneroase sau discriminatorii față de obiectul contractului sau modificarea ori încetarea nejustificată a relațiilor comerciale cu întreprinderea parteneră Indicați natura relației comerciale dintre cele două întreprinderi. Indicați natura prejudiciului semnificativ produs de practica de concurență neloială și modul în care aceasta a afectat concurența pe piață. Indicați acțiunea sau inacțiunea ce face obiectul sesizării din perspectiva acestei practici de concurență neloială.		
7	Indicați, în cadrul procedurilor de instrumentare și soluționare a prezentei sesizări, informațiile a căror divulgare este considerată ca fiind susceptibilă să aducă atingere intereselor dumneavoastră. În cazul unui răspuns afirmativ, este necesar să indicați informațiile pentru care solicitați asigurarea confidențialității, oferind în același timp și varianta neconfidențială a respectivelor informații, pentru fiecare document/informație în parte.		
8	Indicați durata practicii comerciale neloiale. Precizați dacă practica de concurență neloială are caracter de continuitate, repetabilitate sau dacă a încetat.		
9	Indicați persoanele fizice sau juridice de la care apreciați că, în baza instrumentelor procedurale oferite de prevederile Legii nr. 11/1991, pot fi obținute informații utile în soluționarea sesizării.		

¹ Indicați punctual elementele de probă pe baza cărora vă fundamentați sesizarea, furnizând în acest sens informații și documente care probează existența practicii de concurență neloială.

² Caracteristicile pieței afectate sunt evaluate din perspectiva specificității produselor/serviciilor furnizate, a duratei contractelor, a dimensiunii costurilor pe care le suportă consumatorii la schimbarea furnizorilor de produse/servicii etc. Se va putea lua în considerare și dimensiunea întreprinderilor, apreciată cel puțin din perspectiva volumului activității economice, reflectat de cifra de afaceri, volumului vânzărilor etc. De asemenea va fi avut în vedere numărul de întreprinderi care operează pe piața respectivă, în sensul că existența unui număr mare al acestora, care indică o concurență ridicată, atribuie, de regulă, practicii de concurență neloială un efect minor; existența unui număr redus de întreprinderi, care indică o concurență redusă, ar putea atribui practicii de concurență neloială un efect semnificativ, reflectat în efectuarea interesului public.

³ Indicați, descrieți și probați care din practicile comerciale neloiale menționate în continuare fac obiectul sesizării dumneavoastră, detaliind următoarele: modul și mijloacele de săvârșire a faptei; scopul urmărit, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce materializată în existența unui eventual prejudiciu, elemente care definesc gradul de pericol social; număr de întreprinderi implicate; număr de consumatori potențial afectați.

ANEXA Nr. 2
la regulament

FORMULAR
de recunoaștere în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2)
din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale,
cu modificările și completările ulterioare

.....
(antet întreprindere)

Către: Consiliul Concurenței

Domnului președinte

Pentru persoana juridică

Subscrisa,, cu sediul în, județul,
înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr., CUI,
reprezentată legal de, în calitate de, formulăm prezenta:

Pentru persoană fizică

Subsemnatul/Subsemnata,, cu domiciliul în,
județul, legitimat(ă) cu, reprezentat(ă) legal de,
în calitate de, formulez prezenta:

C E R E R E

de recunoaștere în temeiul art. 4 alin. (2) din Legea nr. 11/1991
privind combaterea concurenței neloiale¹, cu modificările și completările ulterioare

Potrivit prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, denumită în continuare *Legea nr. 11/1991*,

având în vedere faptul că înțelegem să recunoaștem în mod expres și neechivoc practicile de concurență neloială și durata încălcării prevederilor Legii nr. 11/1991, conform dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 11/1991, formulăm următoarele:

Recunoaștere potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 11/1991

Persoana juridică/Persoana fizică recunoaște existența practicilor de concurență neloială, astfel cum acestea rezultă din informarea transmisă de Consiliul Concurenței cu privire la concluziile analizei realizate în cadrul cercetării aprofundate declanșate prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr., având ca obiect posibila încălcare a prevederilor art. din Legea nr. 11/1991, precum și pentru durata care rezultă din analiză, după cum urmează:

.....

Persoana juridică/Persoana fizică se angajează ca informațiile obținute în cadrul procedurii privind recunoașterea practicilor de concurență neloială să fie folosite numai în cadrul procedurilor judiciare și administrative pentru aplicarea regulilor privind concurența și doar în scopul pentru care au fost solicitate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele,

.....

Semnătura

¹ Cererea de recunoaștere se completează înainte de comunicarea punctului de vedere.

CONSILIUL CONCURENȚEI

PROCES-VERBAL

nr. de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii,
încheiat în ziua de luna anul localitatea

Subsemnații,, având funcția de inspector de concurență în cadrul Consiliului Concurenței, în calitate de agenți constatați, în temeiul Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, al Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza legitiimațiilor nr., eliberate de Consiliul Concurenței, și în baza autorizării judiciare nr., al Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr., prin care s-a dispus declanșarea cercetării aprofundate, precum și al Ordinului președintelui Consiliului Concurenței de efectuare a inspecției inopinate nr. din, ne-am deplasat la întreprinderea din, str. nr., cu număr de înmatriculare în registrul comerțului și cod unic de înregistrare, și am constatat următoarele:

Faptele de mai sus constituie contravenții potrivit prevederilor art. 4 alin. (4) lit. ... (b/c) din Legea nr. 11/1991, cu modificările și completările ulterioare.

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat(ă):

Persoana juridică —, având codul de identificare fiscală înregistrată la registrul comerțului cu nr., cu sediul în str. nr., bl., sc., ap., localitatea, sectorul, județul, reprezentată prin domnul/doamna având CNP, domiciliat(ă) în str. nr., bl., sc., et., ap., localitatea, sectorul, județul, legitimat(ă) cu B.I.(C.I.)/pașaport/alt document seria nr., emis(ă) de la data, având funcția de

Persoana fizică — Domnul/Doamna, având CNP, domiciliat(ă) în str. nr., bl., sc., et., ap., localitatea, sectorul, județul, legitimat(ă) cu B.I.(C.I.)/pașaport/alt document seria nr., emis(ă) de la data, având ocupația de la locul de muncă cu sediul în str. nr., bl., sc., et., ap., localitatea, sectorul, județul, având codul de identificare fiscală

Față de contravențiile constatate, în temeiul art. 4 alin. (5)/în temeiul art. 4 alin. (6) din Legea nr. 11/1991, cu modificările și completările ulterioare, se aplică următoarele amenzi:

Alte mențiuni:

Contravenientului i s-a adus la cunoștință că are dreptul de a face obiecții cu privire la conținutul procesului-verbal.

Contravenientul a formulat următoarele obiecții:

Amenda se va achita în contul de amenzi deschis la trezoreria în a cărei rază teritorială se află sediul social al/domiciliul contravenientului în termen de 15 zile de la data înmânării sau a comunicării procesului-verbal. Dovada plății se va prezenta la Consiliul Concurenței în termen de 15 zile de la comunicarea/înmânarea prezentului proces-verbal.

Prezentul proces-verbal s-a încheiat într-un singur exemplar, o copie a acestuia fiind înmănată astăzi contravenientului/reprezentantului contravenientului, reprezentat de către domnul, în calitate de,/se va comunica contravenientului.

Împotriva prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate face plângere la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal.

Mențiuni privind împrejurările în care s-a semnat procesul-verbal:

Martor,

Subsemnatul,, domiciliat în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, legitimat cu B.I.(C.I.) seria nr., eliberat(ă) de, CNP, confirm, ca martor, faptul următor: contravenientul/reprezentantul contravenientului nu s-a aflat de față la semnarea prezentului proces-verbal/a refuzat/nu a putut să semneze prezentul proces-verbal.

Menționez că nu am calitatea de agent constataor.

Semnătură

Mențiuni privind lipsa semnăturii martorului:

Inspectori de concurență,

Contravenient/Reprezentantul contravenientului,

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.